

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til statsministeren og boligministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om den fremtidige forvaltning og administration af statens samlede ejendomsportefølje set i lyset af statsrevisorernes beretning samt to konsulentrapporter om Slots- og Ejendomsstyrelsen?«

Af Kirsten Jacobsen (FP), Pia Larsen (V), John Vinther (KF) og Jacob Haugaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 12/10 95. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/10 95).

Begrundelse

Kirsten Jacobsen (FP):

Når Fremskridtspartiet i dag sammen med andre er initiativtager til en forespørgsel om statens forvaltning og administration af ejendomsporteføljen, skyldes det, at vi desværre igennem uendelig lang tid har været vidner til kaos og roderi nærmest uden sidestykke.

Det er den virkelighed, der har kendetegnet forvaltningen og administrationen af de statslige ejendomme. Denne sommers debat har haft den ene mere skandaleprægede overskrift efter den anden, og det er ikke første gang. Kritik af statens ejendomsforvaltning har stået på i årevis. Hvis man gør sig den ulejlighed at se på, hvad statsrevisorerne i årenes løb har skrevet om den sag, vil man opdage, at problemet er gammelt. Det er alt ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, vi er i gang med forhandlinger her fra talerstolen, og derfor skal der være ro i salen.

Værsgo.

Kirsten Jacobsen (FP):

Tak.

Problemet er gammelt; det er alt for gammelt. Der er ikke ende på den kritik, man har udtalt, og der er heller ikke ende på de løfter, som regeringen – og tidligere regeringer – har givet. Intet er sket.

Det er en helt særlig kultur eller nærmest mangel på samme, som er årsag til roderiet og den fuldstændig uprofessionelle måde, som administrationen er foregået på. Sådan har det været i mange år.

De oplysninger, som vi har fået af regeringen indtil nu, har ikke givet os nogen sikkerhed for, at der vil ske noget i fremtiden, som vil gøre det bedre, noget, der vil ændre disse uacceptable forhold.

Derfor ser vi naturligvis frem til i dag at få regeringens svar på, hvilke konkrete tilsagn man kan give Folketinget om den fremtidige forvaltning og administration af statens samlede ejendomsportefølje bl.a. set i lyset af statsrevisorernes beretning samt de to konsulentrapporter om Slots- og Ejendomsstyrelsen, som regeringen har betalt 1½ mio. kr. for at få lavet, så noget skulle vi jo gerne få ud af dem.

Det kan ikke nytte noget, at regeringen tror, at man kan slippe igennem med fine ord, med flotte bemærkninger og pressemeddelelser om, hvad man vil gøre *engang*. Det kan heller ikke nytte noget, at regeringen tror, at man, fordi man har fjernet den hidtidige direktør i Slots- og Ejendomsstyrelsen, har løst problemerne. Problemerne er langt, langt større; direktøren var bare toppen af isbjerget.

Det, der er galt, er dels den vilkårlighed, der hersker, og dels som sagt den helt særegne kultur, som aldrig ville gå noget som helst andet sted hverken i det private erhvervsliv eller selv i andre dele af den offentlige administration. Almindelige virksomheder ville være gået ned for længst. Men når det drejer sig om administration af statens ejendomme, kan man jo bruge statskassen som kapitalgrundlag, og så er der jo ikke ende på, hvor længe man kan fortsætte.

Hverken i det private erhvervsliv eller i andre moderne administrationer kunne dette være sket. Der ville have været klodser af alarmsignaler, som ville have forhindret, at man kom så langt ud.

Så det, der skal til, er en fuldstændig grundlæggende hovedrengøring, ellers er der ingen chance for, at uhyrlighederne stopper. Jeg er overbevist om, at hverken Ariel Ultra eller